

1844-04-12

AFSENDER

Wilhelmine Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Weibye

Modtagersted:
København

Omtalte personer:
Cathrine Elisabeth Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 10 nr. 23

DOKUMENTINDHOLD

Fødselsdagsbrev hvor Wilhelmine Skovgaard forsøger at definere hendes ønsker for P.C. Skovgaard.

TRANSSKRIFTION

Til

Hr P C Skovgaard¹

Kjøbenhavn

Weibye E 12te April 1844

Kjære Peter!¹

Endskjønt du allerede med Moder², har erholdt en Lykønskning til din Fødselsdag, fra mig, kan jeg dog ikke andet end selv gjentage den i disse Linier, som egentlig ere bestemte til at være en Anbefalingskrivelse, for medfølgende lille Taske til at have Tegneapparater i, og som jeg beder Dig ikke forsmåe. Det er første Gang jeg prøver paa, tydeligt at udtale alt det Gode som jeg ønsker der maatte vederfares Dig, og jeg mærker nu at det slet ikke har nogen tydelig Form, det viser sig i samme Skikkelse som det Ønske om kommende Lykke jeg nærer for mig selv og jeg ønsker begge lige inderligt. Min Overbevisning siger mig, at man ikke bliver lykkelig fordi man i nogle Punkter bliver føiet af Skjæbnen, men at vores Lykke derimod er afhængig af at vi naar det Stanpungt der forekommer os at være Bestemmelsen for vores Tilværelse. At Du har et saadant Maal er jeg overbevist om, og derfor ønsker jeg saa inderlig at Du, kjære Peter naa dette, uden at blive standset eller ført paa Omveie af ydre Forhold, og bestandig ønskende dette forbliver jeg

Din inderlig hengiven

Søster

Wilhelmine³

¹ Maler P.C. Skovgaard (1817-1875).

² Cathrine Elisabeth Skovgaard (1795-1854).

³ Wilhelmine Skovgaard (1823-1901). Søster til maleren P.C. Skovgaard (1817-1875). Blandt venner og familie kaldt Mine.

Litt
Hr D C Skovgaard

Kjøbenhavn

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 18 Nr. 25

København d. 13de April 1844

Kjære Peter!

Endelig er altsaa end Mærke, saa udfødt en
Lykønsning til din Fødselsdag, fraværg, som jeg
dog ikke andet end selv gjemte dig i disse Læser,
som ugentlig er bestemt til at være en Anbefalings,
skriftlig, for mandfaldende til at læse til at være
Læseren af det, og som jeg bødte Dig ikke forsvare.

Det er første Gang jeg ynder saa, tydeligt at indlade
alt det Gode som jeg troede de mon alle undtagen
Dig, og jeg tænkte mig at det skulde være nogen
tydelig Læser, det vilde sig i samme Bladets
som det første en kommer til Lykke jeg uventet
for mig selv og jeg i første Gang lige indvirkning.

Min Læserensning siger mig, at man ikke bliver
lykkelig fordi man i nogle Læseren bliver først
af Øghen, men at være Lykke skulde være
offentlig af at vi saa det skulde være de første,
men at det var Bestemmelsen for vores Læseren.
Ja. At du saa at sandt Mærke og jeg var.

Omstændigt om, og derfor indvirkning jeg saa indvirkning
at du, Kjære Peter men man ikke, inden at
blive sandt selv selv selv selv selv selv selv selv selv selv
Læseren, og bestemt indvirkning ikke forsvare jeg

Din indvirkning Jørgensen

København
Wilhelmine